

SKUPŠTINA CRNE GORE

Predsjedniku

Ranku Krivokapiću

	CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE
PRIMLJENO:	4. 07. 2013. GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	23-2/13-2/7
VEZA:	
EPA:	178 XXV
SKRAĆENICA:	
	PRILOG:

POSLANIČKI KLUB

81000 Podgorica
Bulevar Sv. Petra Cetinjskog 10

tel: 020/ 242 161
faks: 020/ 247 572
e-mail: klub.dps@skupština.me

Broj: _____
Datum, _____

U skladu sa članom 148 Poslovnika Skupštine Crne Gore, na **PREDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA KRIVIČNOG ZAKONIKA** podnosimo sljedeći amandman:

AMANDMAN I

U Predlogu zakona poslije člana 62 dodaje se novi član koji glasi:

>Član 63

U članu 388 poslije stava 4 dodaje se novi stav koji glasi:

(5) Ako se radnjama iz st.1.2. i 3. ovog člana izazove pokretanje krivičnog postupka protiv nekog lica rok zastarjevanja krivičnog gonjenja za ovo djelo počinje teći od dana pravnosnažnog okončanja krivičnog gonjenja odnosno od dana odbačaja krivične prijave ako krivično gonjenje nije preduzeto.

U skladu sa predloženom izmjenom u Predlogu zakona izvršiti prenumeraciju.<

Obrazloženje

Krivično djelo lažno prijavljivanje spada u grupu krivičnih djela protiv pravosuđa. Posledice ovog krivičnog djela mogu biti izuzetno teške i pokazuju se u dva oblika.

Prije svega lažno prijavljivanje, oblici iz st. 1. i 2. mogu dovesti do izuzetno teških posledica po prijavljeno lice i njegovu porodicu. Ovo prije svega kada se desi da se protiv lažno prijavljenog lica pokrene krivični postupak, posebno u slučaju kada se radi o prijavama za teška krivična djela. Lažno prijavljeni trpi sve posledice krivičnog postupka koji može biti dug, praćen pritvorom kao i nizom drugih ograničenja (nemogućnost ostvarivanja niza osnovnih prava: ne može se dobiti posao, moguća suspenzija ako je lice zaposleno, moguće zabrane raspolaganja imovinom kada se radi o lažnoj prijavi za imovinska krivična djela, itd; gubljenje ugleda u društvu, trajne sumnje u čast čak iako se utvrdi da se radi o lažnom prijavljivanju, sve ovo posebno u situaciji kada o postupku izvještavaju mediji.).

Nadalje, ovo djelo može dovesti do velike imovinske štete. S jedne strane tu štetu može prije svega trpjeti prijavljeno lice. Međutim, štetu zbog lažnog prijavljivanja trpi i država: prije svega zbog troškova krivičnog gonjenja koji nastaju angažovanjem državnih organa a zatim i zbog eventualnih odšteta koje je, u skladu sa zakonskim propisima dužna isplatiti kada se utvrdi da je gonjenje bilo neosnovano.

U skladu sa postojećim odredbama Krivičnog zakonika (čl. 124. 125) zastarijevanje počinje teći od dana kada je krivično djelo učinjeno odnosno od dana nastupanja posledice. Relativna zastarelost krivičnog gonjenja za krivično djelo lažnog prijavljivanja je tri godine (čl. 124.st.1.tač6. KZ) i to za najteže oblike predviđene čl. 338. st. 1. i 2. KZ. Apsolutna zastarelost nastupa nakon proteka od šest godina (čl.125.st.7.KZ).

Osnovni razlog za predloženu izmjenu Krivičnog zakonika je sledeći:

Ako se po lažnoj prijavi pokrene postupak mogućnost da lažno prijavljeno lice podnese krivičnu prijavu zbog lažnog prijavljivanja je samo teoretska i iluzorna. Da bi se preduzelo krivično gonjenje protiv nekog lica zbog lažnog prijavljivanja prvo se mora odgovarajućom odlukom Državnog tužioca ili pravosnažnom sudskom odlukom po zahtjevu ovlaštenog tužioca okončati postupak po lažnoj krivičnoj prijavi. Nezamisliva je situacija da nadležni državni organ vodi postupak protiv nekog lica i da istovremeno vodi postupak po prijavi za lažno prijavljivanje podnijetoj od strane tog lica jer jedno isključuje drugo. Krivično gonjenje preduzima se kada postoji osnovana sumnja da je neko počinio krivično djelo. Dakle, ako je neko osnovano sumnjiv da je lažno prijavio drugo lice onda to lice teško može biti osnovano sumnjivo da je izvršilo krivično djelo iz lažne prijave. Nakon podnošenja lažne prijave neophodno je prvo da se u odgovarajućem postupku osloboди lice koje je lažno prijavljeno. U tom postupku ne ispituje se, posebno ne po službenoj dužnosti da li je lice protiv kojeg se vodi postupak lažno prijavljeno već da li postoje dokazi koji ga terete. Za to mogu biti potrebne godine. Za sve to vrijeme, po sadašnjem KZ teče zastara za eventualno krivično djelo lažnog prijavljivanja koja je relativno kratka i koja u velikom broju slučajeva oduzima mogućnost da se preduzme gonjenje za ovo krivično djelo. Ovo posebno u situacijama kada se lažna prijava odnosi na komplikovana krivična djela, npr. protiv privrede, a i protiv službene dužnosti gdje se tek nakon prikupljanja obimne dokumentacije i poslije adekvatnih vještačenja mogu donositi odluke. Tako nastaje situacija da lice koje je lažno prijavljeno trpi teške posledice, da država trpi posledice a da inicijator svega toga ostaje nekažnen odnosno unaprijed oslobođen bilo kakvog postupka protiv sebe. Ovakva situacija pogoduje zloupotrebljama, podstiče da se u raznim situacijama ljudi lažno prijavljuju a najčešće kada to pogoduje nečijem ličnom interesu. Ako se preduzme gonjenje po lažnoj prijavi može se dakle eliminisati opponent, protivkandidat za neki posao i postići razni drugi nedozvoljeni ciljevi. Ovo utoliko prije kada je situacija takva da podnositelj lažne prijave ne mora da strepi od adekvatne sankcije za svoja činjenja.

Prihvatanjem predložene izmjene postigla bi se adekvatna zaštita od ovog krivičnog djela i olakšalo funkcionisanje pravosudnih organa i to samim tim što bi se smanjila mogućnost dugotrajnih postupaka i velikih troškova. Smatramo da nije potrebno posebno objašnjavati kakav bi efekat ove izmjene bio na zaštitu ljudskih prava i pravnu sigurnost.

Nasuprot tome, ova izmjena ne bi imala nikakvih štetnih efekata niti bi stvarala situaciju u kojoj bi se oni koji hoće da iskreno prijave krivično djelo plašili. Za ovo krivično djelo potrebna je svijest učinioca o

tome da zna da neko nije učinio krivično djelo (za st.1.), da podmeće lažne dokaze (za st.2.) odnosno svijest o tome da prijavljuje sebe a zna da djelo nije učinio (za st.3.). Dakle, ako neko smatra da je neko lice učinilo krivično djelo pa ga prijavljuje, a zatim se u postupku utvrdi da prijavljeni nije učinio to krivično djelo, podnositelj prijave neće odgovarati za krivično djelo lažnog prijavljivanja. Ovo zato što nema elemenata pomenutih u prethodnoj rečenici.

Na osnovu iznijetog podnositelj inicijative smatra da inicijativu treba prihvati i ugraditi predloženu izmjenu u tekst zakona.

POSLANIĆI

Zoran Jelić

Zoran Vučević